

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1199/2022
18.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., против туженог „Завод за јавно здравље“ Врање, ради поништаја решења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2835/21 од 08.02.2022. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2835/21 од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 600/20 од 14.04.2021. године, ставом 1. изреке, поништено је као незаконито решење туженог број ... од 04.11.2019. године. Ставом 2. изреке, одбачен је као недозвољен тужбени захтев тужиле да се наложи туженом да тужилци повећа коефицијент зараде на основу стеченог новог стручног звања доктора наука за 1,00 почев од 01.10.2019. године па убудуће. Ставом 3. изреке, обавезан је тужени да тужилци на име парничних трошкова плати 33.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2835/21 од 08.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, а преиначена у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење туженог број ... од 04.11.2019. године, као и захтев тужиле да се обавезе тужени да јој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 3.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја решења туженог од 04.11.2019. године и чинидбе тужилца је поднела 14.11.2019. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиља тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења туженог којим је одбијен захтев тужиље за корекцију коефицијента зараде и обавезивање туженог да тражену измену изврши, па имајући у виду наведено ревизија тужиље није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је другостепеном пресудом делом преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**